

Zavallı Çoban

Gönderen Serdar102 - 30/01/2018 07:23

Bundan yıllarca önce, köyün birinde yetim bir çoban yaşarmış. Anası, babası, kimi kimsesi yokmuş. Sabahları gün ağarırken kalkar, ekmeğini, soğanını, peynirini, kavalını torbasına koyar, koyunlarını evinin yanındaki ağıldan çıkarır, eline sopasını alır, köpeği Karabaş' la birlikte erkenden yola çıkarmış. Çimenin, çayırın bol olduğu yerlerde koyunları otlatır, öğle üzeri dere kenarında oturup yemeğini yedikten sonra kendi yaptığı kavalı çalar, türkü çağırırmış. Akşamüstü gün kararırken koyunları toplar, evine geri dönermiş. Bu böyle haftalarca, aylarca sürmüştü.

Bir gün sabah erkenden koyunlar önde, kendisi arkada giderken yol kenarında sırma saplı, altın yaldızlı bir kaval bulmuş. Kavalı yerden almış, öttürmüştü, sesi pek hoşuna gitmiş. " Bizim köyden kimsenin böyle kavalı yoktu. Herhalde yabancı birisi düşürmüştü olacak, diye düşünmüştü. Kavalı ben buldum, benim oldu " demiş. Eski kavalı atmış, yeni kavalı çalmaya başlamış. Daha sonraki günlerde işleri ters gitmeye başlamış. Koyunlarını hastalık kırıp geçirmiş. Elli koyundan iki ay içinde beş koyun kalmış. Zavallı çoban çok sıkıntılı günler geçirmeye başlamış. Koyun sütü içemez, peynir yapıp yiyemez, soğan bile alamaz duruma gelmiş. Ekmeğe su katık eder olmuş. Bizim koyunlar da hastalanmasını diye komşuları gelip gitmez olmuşlar.

Bir gün öğle vakti yemeğini yedikten sonra sırma saplı, altın yaldızlı kavalı çalarken uykuya dalmış. Saatler sonra köpeği Karabaşın havlamasına uyanmış. Bakmış kalan beş koyunu kurtlar götürüyor. Sopasını kaptığı gibi kurtların peşine düşmüş, yetişememiş. Yorgun argın, üzgün, perişan bir şekilde uyuyup kaldığı yere dönmüş. Başlamış dövünmeye, söylenmeye:

" Vah benim kara talihim, kötü kaderim, alınyazım. Ne güzel bir sürü koyunum vardı. Ne güzel geçinip gidiyordum. Hastalık aldı götür hepsini. Bari şu beş koyunu kurtlar kapmasaydı. Kuru ekmeğe de razıydım...Vay benim yoksulluğum, vay benim alınyazım.." diye dövünüp ağlarken aniden yan tarafında;

" Zavallı Çoban neden kadere bu kadar isyan edersin? Kader hep kederle gelir, bilmez misin? Yoksulluk alınyazısı değildir " diyen tatlı bir genç kıızı duymuş. Çok şaşırıp ayağa kalkmış, etrafına bakınmış, kimseler yokmuş. " Öyleyse bu ses nereden geldi? " diye düşünmüştü. Yine aynı genç kız sesi: " Zavallı Çoban, ben kavalın içindeyim " demiş. Bunun üzerine çoban: " Kavalın içinde misin?..Kaval konuşur mu?..Hem oraya nasıl girdin? " diye sormuş.

Genç kız sesi:

" Ben bu ülke padişahının kızı Prenses Nazlı'yım. Saray büyücüsü herkese kötülük yapmaya başladığı için babam büyücüyü saraydan kovdu. Saray dışında gezintiye çıktığım bir gün büyücü intikam almak için muhafızlarımı öldürüp beni kaçırdı. Kara ormandaki kulübesinde bana sihirli şerbetler içirtip büyü yaptıktan sonra beni bu kavalın içine hapsetti. Sonra da "Bu kavalı bulup çalanın işleri rast gitmesin, her şeyini kaybetsin " diye beddualar etti. Büyücünün büyüü her gün dua ederek aynı seviyede tutması gerekiyordu. Herhalde benim konuşabilmem büyücünün son günlerde dua etmeyi unutmasından meydana geldi. Bu büyücünün büyük işler peşinde olduğunu, babamı tahtından indirip yerine geçtikten sonra komşu ülkelere saldırıp, savaş çıkarmayı planladığını gösteriyor. Şimdi beni saraya götür.."

Zavallı Çoban kaval elinde, yanında köpeği Karabaş' la beraber günlerce yol yürüdükten sonra başkente varmış. Tahta bir sandığın içine kavalı koymuş. Saraya gitmiş. Prenses Nazlı' dan haber getirdiğini söyleyince padişahın huzuruna çıkarmışlar. Zavallı Çoban tahta sandığı masanın üstüne koymuş. Sandıktaki kaval konuşmaya başlamış:

" Baba, ben Prenses Nazlı' yım. Saraydan kovduğun büyücü beni kaçırdı, büyü yaptı ve beni bu

sandığın içindeki kavala hapsetti. Kara ormandaki kulübesinde yaşıyor. Büyük kötülükler planlıyor. Ancak büyücünün ölmesi beni eski halime döndürebilir. Bu sandığı odama çıkarın. Zavallı çoban büyü yüzünden çok sıkıntı çekti, her şeyini kaybetti. Kendisini yedirin, içirin, giydirin; iki kese de altın verin, rahat etmesini sağlayın..”

Padişahın ilk şaşkınlığı geçtikten sonra komutanına gerekli emirleri vermiş. Komutan askerlerle birlikte gidip büyücüyü kara ormanda yakalayıp öldürmüş. Büyücünün ölmesi ile büyüünün tılsımı bozulmuş. Büyü yeni dualarla beslenemediği için Prenses Nazlı birkaç gün sonra altın yaldızlı kavalın içindeki hapis hayatından kurtulmuş. Eski haline dönmüş, genç ve dünya güzeli bir kız olmuş. Zavallı Çoban sarayda okuma-yazma öğrenmiş, bilgi ve becerisini geliştirmiş. Devlet yönetimi hakkında kitaplar okumuş, dersler almış. Sonraki yıllarda yaşlı padişah vefat edince Prenses Nazlı “ Kraliçe “ olmuş, Zavallı Çoban’ a “ Vezir “ lik rütbesi vermiş. Vezirçoban, ülkenin ilerlemesine, yoksulluğun azalmasına, insanların hakça ve mutlu olarak yaşamalarına çalışmış.

Yazan: Serdar Yıldırım

BU MASALIN BULUNDUĐU KİTAPLAR:

Masal Bahçesi Dizisi - AFG Yayıncılık - Sayfa: 1-32
İnci Masallar - Aydede Yayıncılık - Sayfa: 38-44
KarTanesi Hikayeler - Pofuduk Yayınları - Sayfa: 31-42
Bal Peteđi Hikayeler - Aydede Yayıncılık - Sayfa: 9-17
En Güzel Çocuk Hikayeleri - Aydede Yayıncılık - Sayfa: 20-27
Nar Kokulu Masallar - Yakamoz Çocuk - Yayın Yılı: 2015
Asistan - 5 Renk Yayınevi - Yayın Yılı: 2011 Yardımcı Ders Kitabı

İnternette bulup alıyorlar. İşin parasal yönü yoktur. Benim amacım, okuyucuya güzel hikayeler sunmaktır.

=====